

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. B. Szabó Gábor és Társai Ügyvédi Iroda (1036 Budapest, Bécsi u. 52. II/6.) által képviselt felperesnek a dr. Kovács Imre ügyvéd (7621 Pécs, Toldi Miklós u. 4.) által képviselt alperes ellen tag kizárása iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 8.G.20.845/2006/4. számú ítélete ellen a felperes 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.000 (tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes korlátolt felelősségű társaságot 1997. április 1-jén azért hozták létre, hogy a társaság a tag önkormányzatok részére ivóvíz ellátási és csatornahálózat üzemeltetési szolgáltatást végezzen. T. Község Önkormányzata - a felperes egyik tagja - 2002. december 13-án az alperes társaságba apportálta üzletrészt. Az alperes tagsági jogviszonyát a felperesi társaságban a cégbíróság 2003. április 10-i hatállyal jegyezte be a cégnyilvántartásba.

A felperes tagjai közül több önkormányzat felmondta a felperessel kötött üzemeltetési szerződést, az első felmondás 2002. november 27-én, az utolsó 2003. június 24-én volt.

Az alperes a 2003. július 15-én kelt levelében bejelentette a felperesnek, hogy a 2003. július 14-én kötött üzletrész-átruházási szerződésekkel megszerezte T., S., H.

E. és B. községek önkormányzatainak üzletrészeit. Az alperes ily módon összesen 15.110.000 forint névértékű üzletrészt szerzett.

A felperes tagjai közül az O., a K., a V. és M. Önkormányzat polgármesterei a 2005. október 10-én kelt írásbeli nyilatkozataikban kijelentették, hogy az alperes képviselői 2003. évben telefonon és személyesen is megkeresték őket abból a célból, hogy mondják fel a felperessel kötött víziközmű üzemeltetési és szolgáltatási szerződéseket, és kössenek hosszú távú szerződést az alperes „kizárólagos (közvetlen) tulajdonosával” a P. Rt.-vel. Az alperes felajánlotta, hogy az önkormányzatok üzletrészt a névérték többszöröséért megvásárolja.

A felperes 2004. és 2005. évben az alperes kizárása iránt választottbíróági eljárást indított. Mindkét eljárásindítás eredménytelen volt, a választottbíróság ítéleteiben azt állapította meg, hogy a 2004. április 7-én és 2005. április 15-én megtartott taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, így a választott bíróság az alperes kizárásáról nem határozhatott.

A felperes tagjai taggyűlés tartása nélkül írásban határozatot hoztak az alperes kizárása iránti per megindításáról. A felperes ügyvezetője 2006. május 29-én küldte meg a tagok részére az alperes kizárására vonatkozó előterjesztést és határozati javaslatot. A tagok írásban adták le szavazatukat, ennek eredményeként a felperes taggyűlése 18083 támogató, 58 tartózkodó szavazattal ellen szavazat nélkül fogadta el a 14/2006.(VI.9.) számú taggyűlési határozatot. A határozat szerint a taggyűlés megállapította, hogy a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti az alperes társaságban maradása azzal, hogy a felperessel kötött víziközmű szolgáltatás felmondására bírja rá a tagokat. Ezért elhatározták a tag kizárása iránti per megindítását. A határozat meghozatala során nem szavazott 3718 szavazattal rendelkező tag. Az utolsó szavazat 2006. június 9-én érkezett meg a felpereshez.

Az alperes 2006. május 30-án 15.110.000 forint névértékű üzletrészből 100.000 forint névértékű üzletrészhányadot a társaság másik tagjára, a B. K. Önkormányzatára átruházott. A közös tulajdonú üzletrész képviselőjének B. K. Önkormányzatát választották meg, aki 2006. június 2-án írásban közölte a felperessel ezt a tényt.

A felperes a keresetében az alperes kizárását kérte. Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Rámutatott arra, hogy a kizárás alapjául olyan ok magatartás szolgálhat, amelyre tekintettel az érintett tag társaságban maradása a keresetindításról döntő társasági határozat meghozatalához képest a társaság jövőbeni működésére, céljainak elérésére nézve nagymértékű veszélyt jelentene. Ezért nem mellőzhető a kizárás alapjául megjelölt okok, és a jogkövetkezmény társaság általi levonása, vagyis a kizárási per megindításáról szóló társasági határozat meghozatala időbeli összefüggésének vizsgálata sem. Ha

a társaság az okot szolgáltató magatartás, esemény jogkövetkezményét annak bekövetkezésétől esetleges nyilvánosságra jutásától huzamosabb ideig nem vonja le, a kizárás oka elenyészik, illetve a kizárásban érdekmúlás következik be. (BH.2004.517.) Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint még akkor sem állapítható meg, hogy az alperesnek a társaságban maradása a társaság céljának elérését a jövőben nagymértékben veszélyeztetné, ha a kizárásról szóló társasági határozatban megjelölt ok a valóságnak megfelel, tekintettel arra, hogy a felperes a keresetét olyan okra alapította, amely állítása szerint is a határozat meghozatalát megelőzően mintegy három évvel korábban következett be. A felperesnek nem volt tudomása arról, hogy a 2003. évet követően is folytatta volna az alperes a taggyűlési határozatban hivatkozott cselekménysorozatot.

Megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság az alperesnek a perindításról szóló határozat jogsértő voltára történt hivatkozását is. Álláspontja szerint a 2. mondata (a határozatot az utolsó szavazat beérkezését követő napon kell Gt. 154. § (2) bekezdés meghozottnak tekinteni) azt a jogalkotói szándékot fejezi ki, hogy a határozat elfogadásának vagy elvetésének megállapítása során valamennyi szavazat figyelembe vétele megállapítható legyen. Ez a követelmény pedig nem teljesül akkor, ha a határozat meghozatalának időpontja és az utolsó szavazat beérkezése ugyanarra a napra esik, ugyanis nem állapítható meg egyértelműen, hogy a határozat meghozatalának megállapítása az utolsó szavazat beérkezése előtt vagy után történt meg.

Az ítélet ellen a felperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a keresetnek adjon helyt. Arra hivatkozott, hogy a 14/2006.(VI.9.). számú taggyűlési határozat az utolsó szavazat beérkezése napján, de minden kétséget kizáróan az utolsó szavazat beérkezését követően került meghozatalra. Álláspontja szerint a Gt. kogens rendelkezése mondja ki, hogy a határozat meghozatalának napjának az utolsó szavazat beérkezését követő napot kell tekinteni. A határozat meghozatalának időpontja a törvényben meghatározott nap, és nem a határozat megszövegezésének, írásba foglalásának a napja. A határozatból illetőleg az írásban leadott szavazatokból megállapítható és kiszámolható, hogy az utolsó napon beérkezett szavazatot is figyelembe vették. Ez a tény teljes mértékben kitűnik a szavazás eredményéről minden tagnak megküldött írásbeli tájékoztatóból.

A felperes álláspontja szerint az alperes tagságának ténye alkalmas a társaság gazdasági tevékenységének súlyos veszélyeztetésére, mivel taggá válása óta a konkurens cég közvetlen irányítása alatt álló társaságként folyamatosan annak érdekében tevékenykedik. A veszély továbbra sem múlt el, mert a társaság tagjaként az alperes teljes mértékben tisztában van a felperes gazdasági tevékenységével, és továbbra is a konkurens víziközmű szolgáltató társaság közvetlen irányítása alatt áll. A felperes az alperes kizárása iránti szándékát 2004. április óta folyamatosan próbálja érvényesíteni, de a választott bíróságot eljárási szabálytalanságokra hivatkozva mellőzték az érdemi kérdésben történő határozathozatalt.

Fellebbezésében a felperes hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint az alperes és a B. K. Önkormányzata közötti szerződés következtében nem jött létre közös tulajdonú üzletrész, a felperes ügyvezetője kizárólag az alperes támadó hangvételű levelének kézhezvételét követően adta be a cégbíróság felé a változásbejegyzési kérelmet. A Baranya Megyei Bíróság mint Cégbíróság a változást a cégjegyzékbe nem tudja bejegyezni. Jogi álláspontja szerint azonban ez a cégeljárási kérdés a per kimenetelét nem befolyásolja.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az 1997. évi CXLIV. tv. (Gt.) 49. § (1) bekezdése szerint a bíróság a gazdasági társaság tagját akkor zárja ki a társaságból, ha a tagnak a társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A Legfelsőbb Bíróság az EBH.2001.447. sorszám alatt közzétett elvi határozatában rámutatott arra, hogy a tag kizárásához nem szükséges a károsodás tényleges bekövetkezése, elegendő annak bizonyítása, hogy a tagsági viszony fennállása nagymértékű veszélyeztetést jelent. A felperes a 2006. júliusában meghozott határozatában azért döntött az alperes kizárása iránti per megindítása mellett, mert az alperes a felperes tagjait a felperessel megkötött szolgáltatási szerződés felmondására próbálja rábíni. Ezt a magatartást az alperes a felperes előadása szerinti is 2003-ban tanúsította, az azóta eltelt időben a felperes társaság továbbra is működött, ami azt igazolja, hogy az alperes magatartása a társaság céljainak elérését nagymértékben nem veszélyeztette. A tag kizárása iránti kereset akkor lehet megalapozott, ha megállapítható, hogy a kizárni kért tag valamely magatartása vagy a jelenben fennálló körülmény a jövőben jelentősen veszélyezteti a társaság céljainak elérését. Abból, hogy az alperes a felperes tagjait 2003-ban a szolgáltatási szerződések felmondására bírta rá, illetve megkísérelte rábíni, 2006-ban nem lehet arra következtetni, hogy a társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyezteti. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy ez a magatartás az eltelt időre figyelemmel még bizonyítottasága esetén sem alapozná meg az alperes kizárását.

A felperes a fellebbezésben hivatkozott arra is, hogy a kizárásra alapul szolgálhat az is, hogy az alperes a felperes versenytársának befolyása alatt álló gazdasági társaság. A másodfokú bíróság ezt a körülményt nem vizsgálta, mert a Gt. 50. § (2) bekezdése szerint a felperes az eredetileg előterjesztett kereseti tényálláshoz képest más ténybeli indokra a kizárási per folyamán nem térhet át, és a perindításról szóló határozat szerint az alperes azzal veszélyezteti a felperes céljainak elérését, hogy a felperessel kötött víziközmű szolgáltatás felmondására bírja rá a tagokat. Ugyanez az indok szerepel a keresetlevélben is.

A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróságnak a perindításról szóló határozat jogsértő voltával kapcsolatos álláspontját. A Gt. 154. § (1) bekezdése szerint a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásáról és az adózott eredmény felhasználásáról szóló határozatokat kivéve a tagok taggyűlés tartása

nélkül is határozhatnak. A (3) bekezdés szerint, ha bármelyik tag kéri, a taggyűlést össze kell hívni a határozattervezet megtárgyalására.

Az ülésen kívüli határozatot tehát nem a taggyűlés hozza meg, hanem a tagok taggyűlés összehívása nélkül döntenek el a taggyűlés hatáskörébe tartozó kérdéseket. A határozat csak akkor érvényes, ha a Gt. 154. § (2) bekezdésében meghatározott eljárás jogi szabályokat betartják, 8 napos határidő kitűzésével írásban közlik a tagokkal a határozat tervezetét, és a tagok a szavazatukat írásban adják meg. A törvény azért határozza meg, hogy mikor kell meghozottnak tekinteni a határozatot, mert a tagok akaratukat nem azonos időpontban, egymás jelenlétében nyilvánítják ki. Ez az időpont az utolsó szavazat beérkezését követő nap. Az a tény, hogy a felperes tévesen az utolsó szavazat beérkezése napját tekintette a határozat meghozatalának napjának, a határozat érvényességét nem érinti, mert egyértelműen megállapítható, hogy a szavazás eredményének megállapításánál minden szavazatot figyelembe vettek. A határozat érvényessége így független attól, hogy a felperes mikor tekintette meghozottnak, illetve, hogy mikor kellett azt a Gt. szerint meghozottnak tekinteni.

A Gt. 50. § (3) bekezdése szerint a kizárási perben szünetelésnek, felfüggesztésnek, bírósági meghagyás kibocsátásának nincs helye. Az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor nem függesztette fel a per tárgyalását a cégbíróság eljárására tekintettel.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest 10.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

P é c s, 2006. december 6.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró